

[Handelsministeren.]

der ogsaa paa anden Maade er Tale om at drage hele Guldklausulspørgsmaalet frem for Domstolene. Sagen bliver nu undersøgt, og jeg er villig i Udvalget til at give alle de Oplysninger, der kan gives om dette Forhold. Efter at Amerika har indtaget det Standpunkt, det har, over for Guldklausuler, ja, vist endog har bestemt, at man ikke maa modtage Betaling med Forbehold henvisende til Guldklausulbestemmelser, og efter at England i hvert Fald domsmæssigt har stillet sig afvisende over for Guldklausulen, og ogsaa andre Lande har indtaget om ikke just den samme Stilling, saa dog en Stilling, som nogenlunde svarer dertil, tror jeg personligt, at ogsaa vi alvorligt maa overveje at gaa til at slette Guldklausulen i Gældsforhold ude i det private Liv.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre. Jeg takker det ærede Medlem for hans forstaaende Udtalelser om hele vort økonomiske Liv, om de Vanskeligheder, vi har baade paa den ene og den anden Maade, og de Vanskeligheder, vi stadig bliver udsat for. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller berørte Guldklausulspørgsmaalet, og jeg kan henvise til, hvad jeg allerede har sagt herom.

Det ærede Medlem gjorde den Betragtning gældende, at man ikke længere nu kan tale om en Krise af forbigaaende Art i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, eftersom Forholdene øjensynligt, sagde det ærede Medlem, er blevet saaledes omkring i Verden, at man mere og mere kommer ind paa at maatte indordne sig under Selvforsyningspolitikken, en Indordning, som ikke vil blive af forbigaaende Karakter, men vil blive mere permanent, saa at man ikke længere kan tale om en akut Krise, men om en kronisk Krise; og som Følge deraf mente det ærede Medlem — ikke helt med Urette —, at man maatte se sig om efter at komme til at arbejde paa et fastere Grundlag end det, der er tilvejebragt ved Loven om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler o. s. v.

Det ærede Medlem henviste saa til, at man burde gaa til Toldforanstaltninger, og pegede paa den Stilling, som Det konservative Parti ved tidligere Lejlighed har indtaget over for hele Vareudvekslingsspørgsmaalet. Jeg vil hertil sige, at selv om jeg kan være enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at Krisen vil blive langvarig, vil vi dog vist ikke, saaledes som vor Stilling er over for Udlandet

traktatligt set, være i Stand til at klare Vanskelighederne ved Toldforhøjelser. Det ærede Medlem gjorde jo ogsaa den Bemærkning, som jeg synes er rigtig, at vi af al vor Evne maatte bestræbe os for at opfylde vore traktatlige Forpligtelser, og at vi i videst mulig Udstrækning maa være agtpaagivende over for de Vanskeligheder, vi har og kan faa med Hensyn til Afsætning af vore Landbrugsvare.

Naar vi tager alt dette i Betragtning, vil det ærede Medlem sikkert være enig med mig i, at saa gaar det ikke an at prisgive Importen; saa kan det ikke overlades til den enkelte Importørs frie Opfattelse af Forholdet; han vil nødvendigvis altid kun tage Hensyn til de Interesser, han rent personlig har at varetage, han kan ikke tage samfundsmæssige Hensyn. Man kan ikke forlange af Importøren, at han skal sidde og overveje, om de Dispositioner, han træffer, vil forvolde Skæde eller Fortræd, naar han har Frihed til at disponere. Han vil fornuftigvis i det store og hele kun tage Hensyn til, om der er noget at tjene paa Handelen eller ikke, men det er Lovgivningsmagtens, Regeringens Sag at tage de samfundsmæssige Hensyn.

Naar vi nu tager i Betragtning de Vanskeligheder, vi har haft og fremdeles har med Hensyn til at komme af med vore Eksportvarer, saa kan ingen fortænke os i, at vi drager Konsekvensen af vor udsatte Stilling og træffer de importregulerende Foranstaltninger, der er nødvendige, for at vi i videst mulig Udstrækning kan opretholde vor Eksport. Her kan vi efter min Mening ikke undlade at tage i Betragtning, at den eneste Stat i Verden, over for hvilken vi har en positiv Handelsbalance, er England. I 1932 havde vi, som jeg sagde i min Fremsettelsestale, positiv Handelsbalance over for 3 andre Stater, men i de første 9 Maa-neder af 1933 blev Balancen negativ.

Nu kan man nok saa meget anstille Betragtninger over de Velsignelser, der er forbundet eller har været forbundet med den frie Vareudveksling, men den frie Vareudveksling Landene imellem er „en saga blott“ — den eksisterer ikke mere. (Olvuf Pedersen: Men den kommer nok igen.) Det er muligt, men den eksisterer ikke nu, og Danmark er nødsaget til at indrette sig paa det Grundlag, at den ikke eksisterer, for Danmark er ikke i Stand til at forandre dette Forhold. Det, der er Spørgsmaalet for os, er, at vi indretter os paa en saadan Maade, at vi fortsat kan leve vort Liv uden alt for store Rystelser.

Jeg behøver blot at pege paa den Om-